

There are no translations available.

Myrtis has been named “friend of the United Nations”

Her message to the world leaders

Myrtis died of typhoid fever during the plague which hit Athens in the middle of the 5th Century BC. Typhoid fever is even today -2.500 years after- the cause of death for 500.000 to 700.000 people every year. Moreover, each year nearly nine million children under five are losing their lives from typhoid fever and other diseases that can be prevented and treated.

For this reason, the [United Nations Regional Information Centre \(UNRIC\)](#) “asked” Myrtis to become a [friend](#) of the [UN Millennium Development Goals](#) and join, in her own unique way, the United Nations world campaign "We can End Poverty".

This is how Myrtis became a [friend](#) and supporter of the United Nations. She “assumed” her duties without delay by sending a message to world leaders who attended the [UN Millennium Development Goals Summit](#) of September 2010.

So, Myrtis is not any longer only “face to face with the past” but also “face to face with the future of humanity”.

Myrtis, en flicka som levde i Aten för 2 500 år sedan,
sänder ett tydligt budskap till världen

"Jag heter Myrtis. Fast egentligen är det inte mitt riktiga namn. Jag fick namnet "Myrtis" av de arkeologer som 1994-1995 upptäckte mina ben bland 150 andra skelett i en massgrav i den atenska delen av Kerameikos.

Jag ser kanske ut som flicka i det 21:a århundradet, men jag kan försäkra dig att jag är en 11-årig atensk flicka som levde och dog i Aten på 400-talet f Kr.

Så hur kommer det sig att en flicka från antikens Aten kan vara en av FN:s Milleniumvänner?

Forskarna är säkra på att jag var ett av offren för den pestepidemi som drabbade Aten på 400-talet f Kr. De vet också att jag dog av tyfus, precis som antikens atenska statsman Pericles och ungefär en tredjedel av alla de människor som bodde i staden vid den här tiden. De säger också att det var denna pest som beredde vägen för Atens nederlag mot Sparta i de Peloponnesiska krigen.

Min skalle var ovanligt väl bevarad och detta inspirerade Manolis J. Papagrigorakis, professor i ortodonti vid Atens universitet, att med hjälp av specialiserade forskare låta framställa en ansiktsrekonstruktion. Och – här är jag. Resultatet av deras arbete kan du se på mitt foto. Jag ser nästan exakt ut som den dag jag dog.

Professor Manolis J. Papagrigorakis tänkte att min "återuppståndelse" inte bara skulle ge världen möjligheten att se ansiktet på en flicka som lekte vid Akropolis när atenarna byggde

Parthenon, utan han ville också att min "återkomst" skulle sända ett tydligt budskap till världen och dess ledare.

Min död var oundviklig. På 400-talet f Kr hade vi varken kunskap eller medel att bekämpa dödliga sjukdomar. Men ni, som lever i det 21:a århundradet, har inga ursäkter. Ni äger alla nödvändiga medel och resurser att rädda miljoner människoliv. Att rädda miljoner barn, som likom jag dör av sjukdomar som är möjliga att förebygga och bota.

2 500 år efter min död hoppas jag att mitt budskap kommer att engagera och inspirera fler människor att arbeta för att Milleniemålen blir verklighet.

Lyssna på mig. Jag vet vad jag pratar om. Glöm aldrig att jag är mycket äldre och därmed mycket klokare än dig."

Oscar Nilsson

o to:

<http://www.wecanendpoverty.eu/millennium-friends/millennium-friends.html>

to see the original UNRIC page!

